

25. september 2015

I medfør af § 36 i Inatsisartuts Forretningsorden fremlægges hermed forslag til Forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om at hvordan man kan gøre Grønland selvforsynende med hundefoder og petfood.

(Medlem af Inatsisartut Suka K.Frederiksen, Siumut)

Der er nu gået rigtig mange år uden, at der er foretaget konkrete initiativer til at fremme egenproduktionen af hundefoder. Emnet har været opført på adskillige dagsordener og drøftet umindeligt mange gange, hvorfor det er på tide, at der gøres noget konkret. Der er masser af hunde i vort land, for eksempel har fåreholderne i Sydgrønland således fårehunde, der bruges i erhvervsmæssig øjemed; der er masser af hunde i byerne; i Nordgrønland og i Østgrønland er der ligeledes grønlandske slædehunde, der benyttes i erhvervsmæssig øjemed.

Vores nationaløkonomiske status fordrer – og viser nødvendigheden af, at der gøres noget mere konkret for, at vi bliver mere selvforsynende med adskillige varer, der i dag importeres, og dermed fragtes ind i landet udefra i tonsvis, herunder bl.a. hundefoder. En øget hjemmeproduktion af hundefoder ville kunne nedsætte importen betydeligt, ligesom vores egenomsætning ville stige med den afledte virkning, at der ville kunne skaffes flere i arbejde, hvilket vi har hårdt brug for.

Ved et forsigtigt skøn anslås det, at der er ca. 30-35.000 hunde og katte i vort land, hvorfor man kan udlede, at hvert af disse dyr har et anslået behov for en daglig mængde af 500 gr.-1 kg foder. Det skal sammenholdes med, at vi som sagt årligt importerer betydelige mængder hundefoder, mens at vi samtidig smider alternative råvarer lige lukt ud af vinduet; for eksempel smides der dagligt sælkød ud, foruden betydelige mængder fiskeaffald, fåremaver osv.

Mange virksomheder har store problemer med deres omfattende mængder af udsmid i forbindelse med deres produktion, mens vi på samme tid helt hovedløst importerer foder udefra, det kan simpelthen ikke passe – det hænger ikke sammen. Forskellige rester og udsmid kan udnyttes rimeligt enkelt ved investering i for eksempel knusemaskiner, lagerfaciliteter, ved at producere foder, hvorfor vi vil kunne vende vores dagligdags problemer til vores egen fordel. Kan vi ikke bruge restprodukter fra fiske- og landbrugsindustrien til hundefoderproduktion?

Der har været masser af fora, hvor man har forsøgt at vende disse problematikker, for eksempel har det flere gange været oppe og vende, at Royal Greenland skal pålægges at komme med konkrete udviklingstiltag og planer, men desværre er der indtil dags dato endnu ikke sket noget som helst. Vi er ikke uvidende om, at alle nye tiltag kræver en udvikling af området, og at dette koster penge; derfor er det også nødvendigt at være opmærksom på de samlede erfaringer der findes indenfor

produktionsapparatet i vort land, og en koordination heraf skal danne udgangspunktet for en opstart, hvilket kan ske enten igennem de selvstyrejede virksomheder eller ude i de private virksomheder.

Det vigtigste er under alle omstændigheder, at styrke vores selvforsyning, samt at vi får forædlet nogle af vore egne produkter.

Forslag til Inatsisartuts udtalelse:

”Naalakkersuisut opfordres til at fremme importbegrænsende initiativer herunder egenproduktion af hundefoder og petfood ved anvendelse af restprodukter fra fiske- og landbrugsindustrien.”.

Det anslås, at arbejdet med at projektere og færdiggøre strategiplanen vil forudsætte mellem et ½ og ¾ årsværk at udføre, inklusiv oversættelse af materiale (jf. 250-375.000kr.). Midlerne til udførelsen af strategiplanen antages, at kunne hentes fra det relevante departements administrative ramme, hvorfor forslaget – som udgangspunkt – ikke burde forudsætte en ekstraordinær finanslovsbevilling.